

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת דברים | ערב ט' באב | ח' אב התשפ"א

אתה מלך?

בין המיצרים

גמרא במסכת מועד קטן (כו.) מספרת לנו כאשר ירמיה הנביא התנבא על חרבן בית המקדש, כתב זאת במגילת איכה. באו וספרו ליהויקים המלך ואמרו לו "כתב ירמיה ספר קינות על החרבן שהוא מנבא עליו שעתיד להתרחש". שאל אותם "מה כתוב בה?" ענו לו "איכה ישה בדד..." אמר להם יהויקים "אני המלך ועלי לא נאמר דבר". אמרו לו את הפסוק השני "בכו תבכה בלילה..." שוב אמר להם "העיקר אני עדיין המלך". אמרו לו את הפסוק השלישי "גלתה יהודה מעוני..." שוב אמר להם "אני נשאר המלך". אמרו לו את הפסוק הרביעי "דרכי ציון אבלות..." שוב אמר להם "אני המלך". אמרו לו את הפסוק החמישי "היו צריה לראש" ופסוק זה מורה כי מלכות יהויקים עומדת לחלוף, והצרים יהיו לראש במקומו, אז אמר להם יהויקים "בשם מי אמר ירמיה פסוק זה?" אמרו לו "כי י"י הוגה על רב פשעיה". זאת אומרת שהתנבא ירמיה בשמו של הקב"ה, מיד חתך יהויקים כל אזכרות שבמגילת איכה ושרפן באש! (והתוספות העירו שלפי הירושלמי שרף את כל המגילה) כאשר אנו מתבוננים בהתנהגות של המלך יהויקים, אנו לא מבינים. באים ומספרים לו שירמיה הנביא כתב מגילה שמנבאת על חרבן. כעת נצבות בפניו ב' אפשרויות: האחת - להאמין שהכל נכון ולשוב בתשובה, השניה - לומר: עזבו אתכם הכל שטויות ולשרוף את המגילה מיד. במקום זאת בוחר יהויקים לשמוע מה כתוב במגילה וברגע שהוא מגלה ש"יעבירו אותו מהתפקיד" הוא חותך את שמות השם ושרוף באש! והתשובה לכך שהמלך יהויקים ידע שהנבואה היא נבואת אמת, ולכן רצה

הרב יאיר שרפי הי"ו

לשמוע מה כתוב, ולא הפריע לו שכולם נפגעים מסביב: בכו תבכה, גלתה יהודה מעוני, דרכי ציון אבלות... כל זה לא מעניין כי הוא עדיין מלך! אך כשהוא כבר לא מלך, קורע ושרוף את מי שמעביר אותו מהתפקיד. וכי אנו לא כך?! יש אדם שעד היום לא רוצה לשמוע מעט יהדות מהפחד שהדבר יחייב אותו לשנות את דרכיו, לא בגלל שהוא לא מאמין בהשם ובתורתו, כולנו מאמינים בני מאמינים, אך אם הוא ישמע ויכיר את האמת הוא יצטרך לעשות מפנה בחייו, לשנות הרגלים, ובנקודה מסוימת הוא כבר לא יהיה המלך! מה הוא עושה, מעדיף לקרוע ולשרוף ולהילחם בהשם ובנביאיו. וכפי שאמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות (סנהדרין סג:) והגמרא במסכת תמיד (ד.) מספרת שעשרה דברים שאל אלכסנדרוס מוקדון את זקני הנגב, ובשתי שאלות שאלם "מה יעשה אדם ויחיה? ימית עצמו. מה יעשה אדם וימות? יחיה את עצמו. בתשובות הללו טמונות הסוד האמיתי לחיים טובים, כאשר אתה רוצה לחיות, אתה צריך להמית את המיתה, תחפש להיות מלך. אם אתה מעדיף את המיתה, תחפש להיות מלך. אם רבי אליעזר בר ר' צדוק אומר עשה דברים לשם פעלם ודבר בהם לשמם אל תעשם עטרה להתגדל בהם ואל תעשם קורדום להיות עודר בו (נדרים סב.)

שבת שלום!

מתוך שולחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

אין לך אדם שאין לו שע"ה

הלכות

סימן ק"ז - הלכות תשעה באב שחל בשבת או ביום ראשון

פושטים בגדי שבת מבעוד יום, עד בין השמשות. ואחרי צאת הכוכבים, הולכים לביתהכנסת במנעל המותר בתשעה באב, ועיין לקמן סעיף ה':
 [ג] כשחל ערב תשעה באב בשבת, או שחל ת"ב בשבת ונדחה, מנהגינו שלומדים כדרך בשאר שבתות:
 [ד] במנחה, מנהג השאמי שלא לומר צדקתך, ומנהג הבלדי לומר:
 [ה] קודם ערבית, אין אומרים מזמורי המעלות. ומתחיל בקינת על נהרות בבל וכו' כבשאר ימי תשעה באב, כיון שמתפללים אחרי צאת הכוכבים. ואומרים הבדלה בחונן הדעת, אבל אין מבדילים על הכוס. ובשאמי אין אומרים ויהי נועם וגו' יושב בסתר וגו', משום שנתיסד על הקמת המשכן ועתה נחרב. **המשך בעמ' הבא <**

[א] תשעה באב שחל ביום ראשון, או אפילו חל בשבת ונדחה ליום ראשון, אין איסור כיבוס בשבוע שלפניו [ובפרט יש להקל במכובס מקודם], וכן אין צריך לימנע מרחיצה בחמין, מאחר שלא חל בו ת"ב. והוא הדין שמותר להסתפר, להנהיגין שלא לימנע אלא בשבוע שחל בו ת"ב. אבל להנהיגין לימנע כבר מ"ז בתמוז, ברור שאסור:
 [ב] תשעה באב שחל ביום ראשון, או שחל בשבת ונדחה ליום ראשון, מותר לאכול בשר ולשתות יין גם בסעודה שלישית שלאחר מנחה, שהיא סעודה המפסקת. ויש אומרים דמכל מקום לא ישב אז בסעודת חברים. אבל מותר לאכול עם בניבית, ויכול לברך בזימון. וצריך להפסיק מבעוד יום, כי בזמן בין השמשות אסור לאכול ולשתות, וכן שאר דברים האסורים בתשעה באב. ואין

פעילות העמותה

כולל יום

כולל ערב

בית כנסת בלדי

בית כנסת שאמי

שיעורי תורה

דף היומי

תהילים לילדים

גמ' חיים

כניסת שבת: 19:19

יציאת שבת: 20:30

העלון טעון גניזה אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו סובה ובי"ב סאיר בן יחיאל חלבי ורעייתו צפורה ובי"ב הדסה בת חיים שמושון כתבי ובי"ב מלכה בת שרה לימור בת מלכה לאה-ליה בת לימור עילאי בן לימור **לרפואת:** מרדכי בן רחל לימור לוי בת נעמי שמואל בן שילת שילת בת רוני זרבה התיוקת הדס בת לימור

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

יחיא בן מחפוד חלבי זרהרה בת סאלם חלבי ויקטור בן ארתור אליהו שדרה בת מוסא יחיא יעקב בן יהושע נלכ"ע א' תמוז ה'תשפ"א תנצבה.

הלכות שמירת הלשון עם מארי חיים

מדור חדש - הפשו בעלון

בייחיים... בי תפאון

ובבלדי אומרים, מטעם שהוא שיר שלפגעים, כדי להגן מן המזיקים שמתעוררים לצאת במוצאי שבת, וקל וחומר שראוי לאמרו לעת זאת שהוא זמן רעה ח'ו להגין על צאן קדשים:

[1] ומברך בורא מאורי האש קודם קריאת איכה, אבל לא על הבשמים. ובמוצאי תשעה באב מבדילים על הכוס, אבל אין לברך על הבשמים, ולא על הנר, אפילו אם לא בירך עליו במוצאי שבת. ויזהיר לבניביתו, שלא יעשו מלאכה במוצאי שבת עד שיאמרו ברוך המבדיל בין קודש לחול, בלא שם ומלכות. ואם שכח מלהבדיל בתפילה, אינו צריך לחזור, שהרי יבדיל במוצאי תשעה באב על הכוס. ולא יטעם קודם. ואם צריך לעשות מלאכה, יאמר תחילה ברוך המבדיל בין קודש לחול, בלא שם ומלכות. והקטנים אוכלים ושותים אעפ"י שלא הבדילו. ואין אומרים ויתן לך, דלאו זמן ברכה ושמחה הוא. וכן שאר תפילות ובקשות שנוהגים לומר קודם ההבדלה:

[2] תשעה באב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון, בלילה שלאחר התענית

יש אומרים שאסורים בבשר ויין לפי דעת המחמירים בשאר תשעה באב, מפני אבילות היום. אבל למחרת, מותרין מיד בכל: [ח] כשיש מילה בתשעה באב שנדחה, יש אומרים שמותר לבעלי הברית, דהיינו אבי הבן ואמו והמוהל והסנדק, להתפלל מנחה גדולה דהיינו חצי שעה אחר חצות היום, ואז מותר להם להבדיל על הכוס ולאכול ולרחוץ, אך סעודה גדולה לא יאכלו עד הלילה. אבל מנהגינו שלא להתיר אפילו לאביהבן מבעוד יום, ואפילו בשאר ד' צומות שנדחו. והוא הדין שאין להתיר למעוברות ומניקות בתשעה באב דחוי, אלא משלימות היום בתענית כבשאר תשעה באב:

[ט] חולה ויולדת וכיוצא בהם שאוכלים ושותים בתשעה באב, צריכים להבדיל תחילה על הכוס ולשתות ממנו כמלוא לוגמיו, לפני הפעם הראשונה שהם זקוקים לאכול. הן אם נזקקו בלילה, הן אם לא נזקקו אלא ביום. ולכלהפחות יטעמו מכוס ההבדלה כל שהוא, או יתנו לתינוק שהגיע לחינוך שישתה כמלוא לוגמיו:

מאת רבי אברהם קרואני הי"ו

והוא לקבץ את דברי הפוסקים האחרונים ומנהיג קהלות תימן בדיני שחיטה וטרפיות המסורים מדור דור, וכדבריו של מהר"ץ בקולופון לספר ראשי בשמים, שהעתיק לרבי שלום בכה"ר סעדיה עראקי וזה לשונו: זה ספר תולדות אד"ם (אדונינו דוד משרקי) פירוש יפה ונחמד על הלכות שחיטה ובדיקה משר"ע שחיבר מרנא ורנבא מהריק"א ע"ה, ובו אסף וקיבץ כל סברות האחרונים בחצריהם ובטירותם, דבר בשם אומרו אשר לא היה לעולמים, גם אסף וביאר בו מנהגותיו אנו הק"ק צנעא, כאשר קבל מרבותיו זובחי הזבח, הפליא עצה הגדיל תושיה וקרא לו שם חדש אשר פי ה' יקבנו ראשי בשמים, על כי משלחן גבוה נלקחו אלו הדברים הנאמרים באמת ריש מלין דישי ורדי ובשמי ועיני לשמיא נטלית בעי ומתחנן, יאריך ימים על ממלכתו, שופריה דדויד ינהר לעלמין כירח יכון עולם, הוא זרען בקרב ישראל אכ"ר. וזה דרכו שכל למו לא נטה ימין ושמאל מפסק מר"ן, זולתי אם כבר פשט המנהג בהיפך. מעמדו וגדולתו התורנית וכהונתו בביהכ"ס הגדול אלאוסטא לצדו של כה"ר יחיא בנו של השר שלום עראקי, תרמו רבות להפצת חיבוריו. כה"ר יחיא היה מגדולי דורו, ומהר"ץ נתארו בתשובותיו בתארים מופלגים, מאור הגולה, נר א-להים, הרב המופלא, מופת הדור וכיו"ב. יתר על כן, תלמידם מהר"ץ הפיץ תורת רבו ברבים ואישש את פסיקתו על תורת רבותיו כמובא פעמים רבות בספרו פעולת צדיק, ומכאן נחקקה דמותו של רבי דוד משרקי כגדול מורי ההוראה שהנחיל ליהדות תימן את לימוד השולחן הערוך, וכמאריה דאתרין תימן, כמ"ש מהר"ץ לפחות פעמיים בשו"ת פעולת צדיק לגבי ספירת העומר ולגבי עיקר וטפל כשאוכל פת דורה ששאר הדברים הנלוים נפטרים בברכתה ואינם טעונים ברכה, ממש כמו שאוכל לחם, שם הוא כותב עליו שהוא הרב המובהק שלדור, אעפ"י שכבר הלך רבנו לבית עולמו באותם שנים. זכה רבי דוד ובנו הרה"ג רבי יחיא שקבל תורתו מאביו נתמנה לחבר בית הדין בצנעא, כמ"כ חיבר שו"ת שצירפם לספרו של אביו רבי דוד. וגם חלק מתשובותיו של רבנו דוד שלא הושלמו, השלימן בנו ממשיד דרכו. רבי דוד נפטר בשנת השבעים וחמש לחייו שנת התקל"א, כשהוא מותיר אחריו ברכה בקרב הארץ.

מאת חגי קומימי הי"ו

מרגיש ורואה את הקשר שלי עם ה' יתברך ותורתו, אני פשוט לבד. וידוע שהפעם הראשונה שנכתבו בתורה צמד המילים "לא טוב..." זה היה על אדם הראשון. "לא טוב היות האדם לבדו". שאדם מרגיש שהוא לבד עם כל הייסורים שלו וגלות הנפש שלו... זו הגלות המרה ביותר, עד כדי כך שמסבירים שהיא גלות שאין לה קץ.. לא יודעים מתי היא תסתיים..

ופה אפשר לבאר עניין חשוב, שהוא חלק בלתי נפרד וחובה לכל בית יהודי, וזה נקרא **חבר!** רבנו הקדוש מברסלב, מסביר שללא נקודת החבר, אין לאדם יכולת להגיע לקשר אמיתי עם רבונו של עולם.

אתה צריך חבר אמיתי וכנה, חבר שיוכל להכיל את כל מה שעובר עליך, ומאיך לומר לך את האמת עד כמה שהיא מרה לך.. "ריבונו של עולם, זכה אותי למצוא חבר אמיתי בעולם הזה" שנזכרה!

הגאון מארי דוד משרקי זצוק"ל

הרב דוד משרקי (מכונה גם מהרד"ם; 1696-1771), פוסק נודע ביהדות תימן - מגדולי חכמי ההלכה בדורו במאה ה-18.

הרב דוד משרקי היה ככל הנראה תלמידו של סבו רבי אהרון משרקי (ראה בשו"ת רביד הזהב סימן יג ד"ה ונהירנא) ואביו רבי שלמה וכן מהדיין הרב צאלח בן יחיא זקיננו של מהר"ץ. שימש כרב בית הכנסת של נגיד הקהילה השר רבי שלום עראקי כהן צדק (בית הכנסת אלאוסטא), ובתפקיד רשמי היה ה"ב-שוחט ובודק. היה רבו המובהק של מהר"ץ. היה החכם התימני הראשון שכתב ספר הלכתי על כל אורח חיים והיה החכם הראשון גם לפרש את דברי השולחן ערוך, שכבר נתפשט כמה דורות לפניו (ראה בהקדמתו לשולחן ערוך), וזכה וספרו נתפשט ברוב מחוזות תימן, וברובם קבעו את לימודם בספרו. ספירו: שתילי זיתים, על שולחן ערוך אורח חיים. סגנון פירושו זה שונה מפרשנים אחרים של השולחן ערוך. כדי להקל על הלומד, הוא כתב את פירושו כהמשך ללשונות בעל השו"ע והרמ"א, באופן שהכל נקרא ברצף אחד. הוא מבאר את דעת השו"ע (גם אם אין מנהג תימן תואם אותה) ומביא בקצרה דינים ומנהגים נוספים המתאימים לשיטת מרן השולחן ערוך, מדברי הפוסקים או מדעת עצמו. הוא מכריע בין הפוסקים מי דבריו עולים בקנה אחד עם השו"ע. הוא השתמש לצורך חיבורו בשו"ע ללא הגהות הרמ"א ונהג להוסיף את הגהות הרמ"א רק במקום שבו הם מסכימות לשיטת השו"ע ואפילו בדוחק, על מנת להקל על הלומד. הוא מציין את מנהג תימן, וכן מפרש את דעת השו"ע באופן תמציתי ברור. ספרו זה זכה לתפוצה גדולה ולהשפעה מרובה על חכמי תימן. הרב שלמה עמר, מחכמי תימן במאה ה-19, המשיך את דרכו ושיטתו של הרב משרקי וחיבר פירוש על כל שולחן ערוך "אבן העזר", גם הוא בשם "שתילי זיתים". פירוש זה עדיין ספון בכתב יד. רביד הזהב, שו"ת וחידושים לשולחן ערוך. בניגוד לשתילי זיתים, בספר זה הוא מפלפל בסוגיות הגמרא ובדברי הראשונים והאחרונים בעיון רב. בהקדמתו לספר הוא מסביר באורך את הסיבות שהביאוהו לחבר אותו. חיבר גם ספר ראשי בשמים על השו"ע יורה דעה הלכות שחיטה וטרפיות [והמשך החיבור נקרא בשם שתילי זיתים], ראה בו צורך השעה,

"המוליך במדבר הגדול והנורא, נחש שרף ועקרב, וצמאון אשר אין מים". מסבירים בחסידות שיש 4 גלויות לעם ישראל, בפועל ממש, ובתוך כל יהודי. והם נחש (בבל), שרף (מדי), עקרב (יוון) וצמאון אשר אין מים (אדום).

שלושת הגלויות הראשונות, הנחש השרף והעקרב, יש להם מכנה משותף, יש להם "שפה" משותפת (כידוע שיש שפות לחיות). אך הגלות האחרונה, גלות אדום אין לה מים ואין לה חבר. מה הפירוש? שלושת הגלויות הראשונות, עוברות על כל יהודי באשר הוא, בייסורי הנפש והנשמה, אך ברור לו שיש לו "מים וחבר", דהיינו התורה הקדושה וה' יתברך. הוא מבין שלא משנה מה, ה' יתברך איתו והוא מרגיש זאת..

אך הגלות האחרונה, היא גלות שאני חווה **לבד!** לפתע אני לא

"ואלה יעמדו על הברכה"

הרב יאיר שרפי וב"ב | חגי קומימי וב"ב | שרון כרזילי וב"ב | גיל כרמי וב"ב | הרב דניאל אהרון וב"ב | יעקב גמליאל וב"ב | איתמר עובד וב"ב | אברהם קטיעי וב"ב | רבי רועי אושרי וב"ב

פרשת דברים

כתוב במדרש תנחומא, כמה תקיעות תוקעין בערב שבת בכדי שהעם יפסיקו את מלאכתם? ענו חכמים - שלוש תקיעות תוקעין. וכיצד עושים זאת? כתוב שחזן בית הכנסת לוקח חצוצרה ועולה לגג גבוה בעיר, ותוקע פעם ראשונה. עבור מי זה? עבור מי שנמצא רחוק מהעיר, שיפסיק ממלאכתו. תקע בפעם השניה - עבור מי? עבור מי שנמצא קרוב לעיר, שייכנס פנימה. תקע בפעם השלישית - בעבור מה? שהיו מטמינים את הסיר לכבוד השבת, ומדליקים את הנר. וזה כמו משיח צדקינו, שהוא יירד על גג בית המקדש, ותוקע בשופר בשבילנו, בכדי שעם ישראל יתעורר לזכור ששבת היא קודש והיא אות ברית בין ה' יתברך לבין עם ישראל. **שבת שלום!**

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

דיני כיבוד הבית והדחתו
לטאטא קרקע, ריצפה

ט) אסור בשבת לכבד (לטאטא) קרקע שאינה מרוצפת, שמה ישוה גומות:

ואם היה הקרקע מרוצף באבנים או בנסרים או שהוא טווח בטיט, וכן אם היתה מחצלת או שטיח וכדומה פרוס על גבי הקרקע ומכבד עליהם, הרי זה מותר, כי אין לחוש שם להשוואת גומות. וגם אם יש ריוח מעט בריצוף בין אבן לאבן, וכגון שמצוי במדרכות שבזמנינו, אין לחוש. ובכל זה אין חילוק בין בבית בין בחצר בין בכל מקום, כל שהוא מרוצף לא גזרו בו ומותר. וכן אין לחוש אם מטלטל בכיבודו קליפי אגוזים ורימונים או עפר וכדומה דברים שהם מוקצים, משום שהם כגוף של רעי שמותר לטלטלו: וגם אם המטאטא עשוי מקסמים רכים העלולים להשתבר בשעה שמכבד, מותר, כיון שאינו פסיק רישיה שישתברו. וכן הוא מנהגינו: לומר לגוי לטאטא

ז) מותר לומר לגוי לכבד קרקע שאינה מרוצפת: לשטוף ריצפה

יא) אין לשטוף את ריצפת הבית או החצר וכדומה במים בשבת או ביום טוב, ואף על פי שהוא מרוצף, וגם כל בתי העיר מרוצפים, כדי שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול, וישכח ויבוא להשוות גומות במקום שאינו מרוצף. ואין להקל בזה גם במקום דוחק, כגון שהבית מלוכלך או בבתי חולים:

ובמקום דוחק או צורך גדול, מותר על ידי גוי (ועיין בסעיף שאחריו): נשפך שמן על הריצפה, להדיח מקום הלכלוך בלבד
יב) במקום חשש נזק, כגון שנשפך שמן על הריצפה ויש לחוש שיחליקו בו בני אדם, מותר לשטוף ולהדיח את הריצפה:

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

וכן אם יש לכלוך או קיא וכדומה על הריצפה במקום אחד בבית, אפשר להקל במקום צורך לשפוך על מקום הלכלוך בלבד מעט מים ולנגבם. ויגרוף את המים על ידי "מגב" ("מקל גומי") בלי סמרטוט, משום איסור סחיטה, וכמו שיתבאר להלן בדיני סחיטת בגדים:

לגרוף מים שנשפכו
ג) אם נשפכו מים על ריצפה, או שנכנסו מי גשמים לתוך הבית וכדומה, מותר לגרפם ולהוציאם משם על ידי "מגב" בלי סמרטוט. לא אסרו אלא ליתן מים לכתחילה כדי להדיח, לא לגרפם ולסלקם אחר שנשפכו כבר:

ואף על פי שכדי להוציא משם את המים לחוץ או לתוך בור הניקוז, הוא צריך להעבירם דרך מקום שלא היה שם מים, אין לחוש בכך, כיון שניכר שאינו עושה כדרך ששוטפים את הבית בימי החול ואינו אלא כדי להוציאם בלבד:

להדיח שיש מטבח, אסלא, שלחן וכדומה
יד) להדיח שיש של מטבח, או אסלא שבבית הקסא וכדומה, מותר. ואף על פי שהם מחוברים לקרקע. ואין צריך לומר שמותר להדיח שלחן שנתלכלך וכיוצא בו. שלא אסרו אלא הדיחת קרקע בלבד. ובכל מקום שמותר להדיח, יזהר שלא יסחוט וכדלעיל בסעיף י"ב:

לזלף מים על עפר
טו) מותר לזלף מים על גבי קרקע אפילו שאינו מרוצף, כדי שלא יצטער מן האבק העולה מן הארץ, או מהבל החום. ואף על פי שלפעמים על ידי הזילוף מתמלאים גומות בעפר ובאבק ונמצא משוה גומות, אינו חושש בכך, כיון שאינו מתכוין לזה ואינו פסיק רישיה. ואם יש שם זרעים או עצים, אסור לזלף משום זורע, כדלהלן בדיני מלאכת זורע:

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

בה אלפים ורבות מיראל, שהיה מלך שדימו אותו למשיח ונפל ביד הרומאים ונהרגו כולם והיתה צרה גדולה כחורבן בית המקדש, ונחרשה העיר וההיכל ביד טורנוסורפוס וסביביו. וכל ישראל מתענים ביום זה כדי לעורר את כולם בתשובה. ונזכור למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיו כמעשינו עתה עד שנגרם אותם צרות שבזיכרון זה נחזור בתשובה, כמו שנאמר: "והתוודו את עוונם ואת עוון אבתם". וכמו שפסק הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בענין הנחת תפילין במנחה בתענית, א. כדי שיהא מורא שמים עליכם וכך יתעוררו בתשובה. ב. כדי להשלים 100 ברכות של אותו יום. והפסד גדול הוא לנו שלא נבנה בית המקדש כאילו נחרב בימינו. ומובא במסכת אבות (פרק ה', משנה ה') הניסים שהיו בבית המקדש, שלא הסריח בשר הקודש, כשלא היה להם פנאי להקטיר בלילה, היו מניחים בראשו של המזבח יומיים ושלושה עד שיהיו פנויים להקטירם, ובפרט שחמה יוצאת מנרתיקה עלול הבשר להסריח, ונעשה נס שלא הבאיש ורמה לא היתה בו מפני קדושת הקורבנות. ולא אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים, אלו העולים לרגל שהיו טעונים לינה שהיה צר ודוחק להם שהרי אפילו בבית המקדש עמדו צפופים, ורק ההשתחויה היתה בנס שהיו רווחים, אלא שהנס היה שלא אמר אדם לחבירו צר לי המקום, שמרוב אהבת ה' ושמחתו בהיותו שם לא אמר צר לי המקום. ועוד ניסים אירעו....

ע"כ מקווים ומצפים כולנו שיהי רצון שהקב"ה יזכנו על דבר כבוד שמו לגאולה שלימה ובבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

"אלה הדברים אשר דבר משה אל בני ישראל בעבר הירדן במדבר וכו'" בפרשה זו ועד סוף ספר דברים מדבר משה רע"ה עם בני ישראל על הדרך שעשו במדבר ועל מה שצפוי להם בכניסתם לארץ ישראל. דברים אלו נאמרו בערבות מואב, ולמה נאמר בפסוק "במדבר" הרי היו בערבות מואב? ופירש רש"י שמנה כאן את כל המקומות שהקעיסו את הקב"ה במדבר שאמרו "מי יתן מותינו וכו'" ושם היתה תחנתם האחרונה במדבר בשנת הארבעים ליציאתם ממצרים, מ-א שבט ועד למותו של משה ב-ז באדר.

את פרשת דברים קוראים תמיד בפרשה שלפני תשעה באב, ועל שם התחלת ההפטרה בפרשה זו נקראת "שבת חזון", לפי שפותחת בפסוק: "חזון ישעיהו בן אמוץ", ועוסקת במצבו הרוחני של עם ישראל בזמן בית המקדש. ויש שנהגו מבני אשכנז שלא ללבוש בגדי שבת בשבת זו, ומחליפים רק הכתנת לבד, ומעדות המזרח לא נהגו כן ולובשים בגדי שבת. וכו"כ הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א שולחן ערוך המקוצר (או"ח חלק ג סימן ק"ג אות ו') וז"ל: בכל שבתות אלו, לובשים בגדי שבת וטלית שלישבת, גם בשבת הסמוכה לתשעה באב ואפילו בשבת שחל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון. וכן אין למנוע פריסת הפרוכת של ארון-הקודש אפילו אם היא מיוחדת לשבת עכ"ל. ואף במקומות שנהגו שלא ללבוש בגדי שבת בשבת חזון אם חל מילה באותו יום, צריכים בעלי הבית (אבי הבן, הסנדק, והמוהל) ללבוש בגדי שבת, ואין להם לפשוט בגדיהם לאחר המילה, שרק אם חל מילה ביום תשעה באב מחליפים בגדיהם משל שבת לשל חול. ובתשעה באב ארעו חמשה דברים: נגזר על אבותינו במדבר שלא יכנסו לארץ ישראל, חרב הבית בראשונה ובשניה, נלכדה עיר גדולה ושמה ביתר שהיו

אלפיים תמ"ג
לחורבן בית ראשון

אלף תתקנ"ג
לחורבן בית שני

יהי רצון
שהבית השלישי
יבנה במהרה בימינו
א.כ"ר

הליכות תימן

מצא חבירו בתשעה באב

תבושר בנחמת ציון

ואתה תזכה לראות
בבנין ירושלים

כל הוכיות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" | אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

סיום הצום:
20:16

תחילת הצום:
19:48

לו"ז לט' באב

כל התפילות בט' באב יהיו משותפות לשני המניינים השאמי והבלדי בבית הכנסת "שתילי זתים"
(אלון 6, מעיין האמונה, קומה 2)

יום ראשון

07:30 – תפילת שחרית "המהולל"
לאחר סיום הקינות נלמד ספר איוב
לאחר סיום ספר איוב נלמד הלכות אבלות
19:15 – תפילת מנחה (עם תפילין)
תפילת ערבית מיד בסמוך

מוצא"ש

(לא תתקיים אמירת המתמאנה)
20:25 – התכנסות ותפילת ערבית מוצא"ש

מאת מארי שרון ברזילי הי"ו

אָנָה וּאָנָה

אָנָה | אָנְחָנוּ עֲלֵינוּ אֲחֵינוּ הַמָּסוּ אֶת-לִבְבָנוּ לְאֹמֶר עִם גְּדוֹל נֶרֶם מְמָנוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם-בְּגִי עֲנָקִים
רְאִינוּ שָׁם: (אי כ"ח)

ביאור: התיבה אָנָה, פירושה: לאן? להיכן? איפה? או כפי שכותב מארי גמליאלי בספרו מענה לשון בראשית (ל"ז, ל"י) מילת שאלה מן אן. ההטעמה בתיבה מלעיל כלומר באל"ף וזאת מפני שהאות ה"א בסופה של התיבה במקום למ"ד בראשה כמו שכותב רש"י "בארה שבע" - כמו לבאר שבע ה"א בסוף תיבה במקום למ"ד בתחילתה (בראשית מ"ו א'). כך גם תרגם אונקלוס את התיבה "לָאָן אַנְחָנָא סַלְקִין..."

בשתי מקומות בלבד במקרא מופיעה תיבה זו במלרע על פי המסורה בשונה משאר התיבות שמופיעות במלעיל בפסוק זה אָנָה | אָנְחָנוּ עֲלֵינוּ ובפסוק אָנָה אֵלֶיךָ מְרוֹחֵץ וְאָנָה מְפַגֵּץ אֶבְרָחָם: (תהלים פרק קלט פסוק ז) ראה עין המסורה ומסורה קטנה על הפסוק האחרון.

אולם התיבות אָנָה או אָנָה שהן מילות קריאה ובקשה הטעמתן במלרע והנו"ן בדגש חזק לתפארת הקריאה. ולכן, יש לקרא בהטעמה הנכונה בנו"ן ולהדגישה על מנת שלא לשנות משמעות כגון בפסוק אָנָה יי הוֹשִׁיעָה נָא אָנָה יי הַצְּלִיחָה נָא: (תהלים קי"ח כ"ה) אם נקרא במלעיל ונטעים את האל"ף תשתנה משמעות הפסוק להיכן הי הושיעה נא היכן הי הצליחה נא וזו לא כוונת הפסוק.

מן הילד אלינו הקשבה והתעניינות

לכאורה, התקשורת מבוססת על דיבור, אולם לאמתו של דבר, איכותה של התקשורת נמדדת דווקא בשתיקה – במידת ההקשבה ההדדית. בבואנו לחנך, נוכל בעזרת הקשבה נכונה להבין לנפש הילד, לכוונו לדרך הנכונה ולהזדוף השפעות שליליות. ילד מטבעו נוטה לדבר, לספר ולשתף את הקרובים לו במתרחש עמו. חובתנו לאפשר לו זאת ולהיזהר מלסגור אותו, כדי שחלילה לא תיווצר חסימה.

ההקשבה מבוססת על שלושה נדבכים:

א. שמיעה כמשמעה. שמיעה פיזית באמצעות איבר השמיעה – האוזן. עיקרה לתת לילד את ההרגשה שמתעניינים בו. כאשר הילד מבקש שנשמע אותו, עלינו ליצור אווירה נינוחה, רגועה ושקטה, ולא לשדר קוצר רוח וחוסר סבלנות – שדר שגם ללא מילים מעביר את המסר השלילי: 'סיים במהירות את דבריך, כדי שאוכל להמשיך בעיסוקי'.

כאשר הילד משוחח אתנו, יש להקדיש לו את הזמן ולהקשיב לו בתשומת לב מלאה, בלי הסחת דעת ובלי לעסוק בדברים אחרים תוך כדי הקשבה. כך יהיה הילד משוחרר להשמיע את דבריו כסדרם וכהווייתם.

אמא שומעת, היא זו שתניח את הכוס המסובנת על השיש, אף שהיא בעיצומה של הדחת הכלים, ותקשיב בכובד ראש לשאלתו של בן הארבע. אב קשוב הוא זה שירים את עיניו מן הצלחת, כאשר ייגש אליו בנו ויבקש לספר לו סיפור מהווי הכיתה.

ב. הבנה. לא די לשמוע את דבריו של הילד, אלא יש להבין. הילד צריך לקבל משוב לדברים שאמר, ולדעת שההורה הבין את דבריו וירד לסוף דעתו, גם אם הוא לא הצליח לומר את הדברים בפירוש וגם כאשר הוא לא הטיב לנסחם.

משמעות ההבנה היא להבין את המסר שמעבר למילים.

את הבנתנו נוכל לבטא בחזרה על דבריו של הילד כפי שאמרם, או

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

בחזרה תוך כדי ניסוח מוצלח יותר של הדברים: 'אתה אומר ש...' או: 'אני מבין שאתה רוצה לומר ש...' האם זה נכון? הבעת פנים מרוכזת בשעה שהילד מדבר אף היא מביעה רצון להבין ולהשתתף. יש להביט

אל הילד הדובר ולשמור אתו על תקשורת באמצעות הבעות פנים וקשר עיניים. חשוב מאוד שלא לעבור במהירות לשלב הפלט – לתגובות, לחוות דעת ולמתן עצות. לא פעם, הילד אינו זקוק לעצות אלא לאוזן קשבת ולהבנה. כמו כן, אין לעבור מיד לנושא אחר, שכן צעד זה מעיד על חוסר עניין בנושא שעליו דיבר הילד.

מעורבות בנאמר מפרה את השיחה ומשפרת את הקשר. לכן כדאי להשחיל מפעם לפעם משפטי התעניינות, כמו 'למה בדיוק אתה מתכוון?' 'מה אתה אומר?' כל זה קרה כבר בשמונה בבוקר? 'עכשיו אני מבין שזה מה שהתכוונת לרמוז לי אתמול'. לשמע משפטים כגון אלו, יחוש הילד שאכן מבינים את דבריו, ומתוך שמחשיבים אותם אף זוכרים אותם.

לאחר שהילד סיים לומר את דבריו, חשוב לשאול אותו אם יש לו דבר מה נוסף לומר, ואז לסכם את דבריו בקצרה ולשבח את פתיחותו.

כאשר הילד ביקש במפורש את עצתנו או את חוות דעתנו, מן הראוי להראות לו שאנו שוקלים את הדברים וחושבים עליהם ולא ממהרים לשלוף פתרונות בלא מחשבה. פתרונות כדאי להציע בניסוח של שאלה: 'אם תנסה לפנות שוב למלמד, בבקשה מעומק הלב, האם אתה סבור שהוא ישנה את דעתו?'

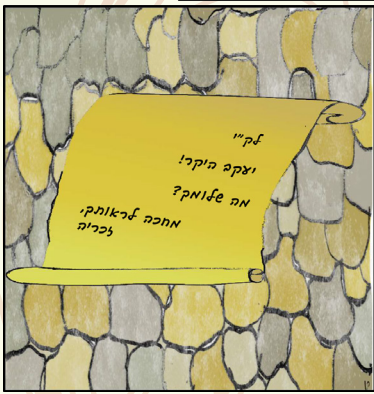
עצה באופן של שאלה מתקבלת ביותר, כי היא מאפשרת לילד לשקול אותה ולהיות שותף בה. באופן אישי אני מכיר תלמיד חכם שהוא ראש מוסדות שלומדים בהם מאות תלמידים, ואחת מהנהגותיו האופייניות היא, שכל עצותיו והנחיותיו נאמרות בלשון 'אולי' ושאלה, כביכול מתוך התייעצות. כתוצאה מכך, הוא זוכה מתלמידיו בביטול, בהקשבה ובהכנעה שאינן ניתנות לתיאור.

חיים... ביד הלשון

עם מארי חיים

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

אלא בראש זקוף". "ברכתי אותי, אם כי בשכל ישר, הדבר נראה בלתי אפשרי לחלוטין, ערב אחד קורא לו מנהל המלון ומודיע לו. "אהרלה ידידי, אתה יהודי דתי ויקר, ויש לי עבורך משימה קטנה, היום הגיע למלון יהודי דתי כבן 80, והוא יתגורר כאן אם ירצה השם עד 120. הוא קצת מתקשה ללכת, ולכן אני מבקש שתקבל על עצמך משימה לבקר אצלו, להנעים את זמנו, לדאוג לו לארוחות". אהרלה מסר נפשו על האיש, הוריו נפטרו עליו בצעירותו, והישיש היה לו כמו אב. הוא האכילו, השקהו, ומדי פעם ארח אותו בביתו. יום אחד בעודם יושבים נכנסה לדירה במלון אשה מכובדת והציגה את עצמה "שלום, שמי ראומה גילון, אני בתו של מוריס, שמעתי שאתה מאד דואג לאבא שלי ובאתי להביע את הערכתי ותודתי הגדולה לך". יושבים השלושה במרפסת, ואז בין לבין שואלת הגב' ראומה את אהרלה, כמה שנים הוא משיג כשרות. הוא מספר לה במילים קצרות שהוא נקלע לכאן אחרי פשיטת רגל בענף הנדל"ן עקב "עקיצה". הגב' גילון לא מאמינה למשמע אוזניה. אהרלה מספר לה על פרויקטים גדולים שבנה ויזם בארץ, ועל הנפילה הגדולה. ואז היא מסכמת את השיחה "אדון אהרלה אני צריכה יהודי כמון לצידי, רוב עסקי בחו"ל, אבל עכשיו אני הולכת להשקיע בפרויקט תיירותי ענק, ואני צריכה מנהל כללי וגם שותף, שנה שלימה שאני מחפשת אדם ירא שמים ואמין עם ידע בנדל"ן ובינוי שינהל במדינת ישראל את עסקי. מה דעתך לקבל את התפקיד אדון בנדירסקי?". "כאן מסתיים סיפורנו הרב לוי, אהרלה שלנו מקבל תפקיד של מנכ"ל בעסקים של הגב' גילון, וכאות הוקרה על הטיפול המסור באביה היא מעניקה לו 18% ממניות החברה בישראל. אחרי חמש שנות עבודה, אהרלה שילם את כל חובותיו. זאת ועוד, מוריס אביה של גב' גילון נפטר, והותיר לו סכום נכבד בצוואה. אבל הדבר הכי חשוב, אהרלה ממשיך לפקוד את שיעורי הגמרא בשכונה והוא מקפיד על כשרות עד קוצו של יוד..."

"ואשימה בראשיכם" (א,ג)
"כך שהקטנים נשמעים לגדולים, הם גוזרים לפני המקום והוא עושה... (מדרש רבה) מסביר המדרש כאשר אנו מקשיבים לעצתם של רבותינו ומיישמים אותם אז יש בכוחם לברך אותנו והקב"ה מקיים. כמו שראינו את אהרלה שהקשיב לקול רבו והקשיב לעצתו וכאשר בירכו, הברכה התקיימה במלואו. כך זה שמקשיבים לדעת תורה שחצובה מתוך התורה הקדושה שהיא סוד הקיום של עמ"י."

"אז ככה", הרב לוי. "יש לי תלמיד, שהוא בעל בית חמוד וטוב, אשר 20 שנה מגיע לשמוע את שיעורי בשעות הערב בבית הכנסת, שמו אהרלה ברדינסקי עסק בנדל"ן והרוויח סכומים נכבדים, הוא התגורר לו עם משפחתו הקטנה בדירת ענק בת 7 חדרים, נסע במכונית ענקית שאינני זוכר את שמה, וכיסו וליבו פתוחים ונדיבים. טיפוס מבוסס עם עין טובה, ואכן ככל שהתחזק אהרלה ביראת שמים, עסקיו הניבו פירות טובים. אחרי עשר שנים מוצלחות מגלה אהרלה שלנו, שהבנקים מאיימים לבלוע אותו, רואה החשבון שלו, בשיתוף פעולה עם עוד כמה גורמים עסקיים עשו לו "עוקץ", הם הותירו אותו עם חובות עצומים, דירה מעוקלת, לב מרוסק ומשפחה שבורה. אהרלה ברדינסקי הפך לצל של עצמו. נרדף, מעוקל, שמחפש דירה קטנה להשכרה וחי מהיד לפה. לילה אחד הוא מגיע אלי ושפך את ליבו: "כבוד הרב, כשהייתי אמיד חילקתי המון, החזקתי תורה, נתתי ביד רחבה. למה נפלתי לאשפתות מה הקב"ה רוצה ממני?" ואז הבזיקה בראשי תשובה. אמרתי לו "אהרלה, נכון, עמדת בנסיון העושר, ועכשיו הקב"ה רוצה להעמיד אותך בנסיון העוני". אהרלה מירר בבכי, "כבוד הרב אני לא מסוגל להיות עני" ואז משמים הכניסו לפי את המשפט הוא: "אהרלה האם מאז שחזרת בתשובה הקפדת על כשרות מהודרת?" הוא נדהם מהשאלה אבל הודה "לא תמיד, בחו"ל לפעמים נכנסתי למסעדות עלובות בכשרותן, וגם בארץ הייתי מבקר במלונות לא הכי הכי". "שוב צץ במוחי רעיון כרגע, אהרלה, כרגע זה מצבך, וצריך תעצומות נפש להתמודד מול הנושים והבנקים מעכשיו אתה צריך להיות שכיר, ולהביא לחם הביתה בצורה מכובדת. אני ממליץ לך ללמוד קורס מקוצר בכשרות, ולהיות משיג כשרות בבית מלון, והקב"ה יביא לך ישועה על תשובת המשקל שלך עכשיו אתה תהיה מזכה רבים ותדאג שמזון הכי כשר והכי מהודר יונח בצלחתם של יהודים. אהרלה, עשה קורס משיגים ושקד בלילות על הלכות בשר וחלב, מליחה, ועוד, והתקבל לעבודה כמשיג כשרות בבית מלון יוקרתי. הוא טיפוס מאיר פנים, והטבחים וכל אנשי הצוות פעלו בשמחה עפ"י הנחיותיו ורמת הכשרות באותו מלון הרקייע שחקים, עד כי בשלב מסוים גם הציבור החרדי פקד את המקום לרגל שמחותיו. "כבוד הרב, הוא היה אומר לי, קיבלתי את עצתך, אני מביא לחם הביתה, ברך אותי שאזכה להחזיר את כל חובותיי. לא כפושט-רגל,

האם צריך להניח תפילין ור"ת יחד או בזה אחר זה?

למדנו השבוע: (דף ה') שהציץ של הכהן הגדול אין בו מידה מדאורייתא וביאר התוס': שאע"פ כן נתנו בו חכמים שיעור שיהיה דומה כמין טס של זה ורוחב ב' אצבעות ומוקף מאוזן לאוזן שכיון שצריך להיות על מצחו מסתמא שצריך שיהיה בגודל מצח אדם ממוצע ומוכח בדבריו: שהציץ היה מונח על מצחו של הכהן הגדול אבל ריב"א כתב: שהציץ היה נמצא על ראשו של הכהן ליד התפילין ולכן המצנפת של הכהן הגדול הייתה יותר קטנה מהמגבעת של הכהן ההדיוט כיון שהיה צריך להיות על ראשו הציץ, התפילין והמצנפת ואילו הכהן ההדיוט אע"פ שגם הוא מניח תפילין מ"מ יכול להניחם במקום שהכה"ג מניח את הציץ וכמו שמבואר בגמ' בעירובין (צה) ד"ש מקום בראש להניח בו שני תפילין.

והנה בגמרא במנחות: (לד) מצאנו מחלוקת רש"י ור"ת בסידור הפרשות של התפילין לדעת רש"י הסדר הוא קדש לי, והיה כי יביאך, שמע והיה אם שמוע ולדעת ר"ת הסדר הוא קדש לי, והיה כי יביאך, והיה אם שמוע ושמע ובפשוטות: רק אחת השיטות נכונה ולכן מבואר בשר"ע (סימן לד) שאם אדם מניח את שני התפילין יכוון שאחד למצווה והשני רצועות בעלמא שלא יעבור על "בל תוסיף" אבל האר"י הקדוש כתב: (שער הכוונות) שב' הסברות נכונות ולכן עליו להניח את שני התפילין יחד והוסיף המצת שימורים: שאם לא מניחם יחד כאילו לא קיים מצוות תפילין מימיו וכן פסק הב"ח.

השו"ע פסק: ירא שמים יצא ידי שניהם ויעשה שתי זוגות תפילין ויניח שניהם ויכוין בהנחתם באותם שהם אליבא דהלכתא אני יוצא ידי חובתי והשאר הם כרצועות בעלמא כי מקום יש בראש להניח שתי תפילין וכן פסק לא יעשה כן אלא מי שמוחזק ומפורסם בחסידות וכתב בהלכה ברורה: מעיקר הדין ראוי היה להניח את שני זוגות התפילין יחד כדי שהברכה תחול על שניהם וכן שיקרא ק"ש ויתפלל כששני הזוגות עליו אלא שלצורך זה צריך לעשות תפילין קטנות מאוד שקשה לכתבן בכתובה נאה ומהודרת ולהגיהן כראוי וכן כשדוחקן לכתבם פעמים שנעשים פירוד באותיות ופסולות אפי' דיעבד ולכן עדיף יותר להניחם בזה אחז זה וכן עשה למעשה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל.

והגר"י רצאבי כתב: שבתמין לא נהגו להניח תפילין של ר"ת רק יחיד סגולה וכמובן שהם הניחו ללא ברכה וכ"פ הרב שלמה קורח: מנהג העולם להניח תפילין שסדר הנחת הפרשיות בהן הוא כדעת רש"י והרמב"ם ויש אומרים שחייב כל אדם להניח גם תפילין של רבנו תם יש לציין שמהר"ץ מעיד על סבו מארי צאלח שהיה מניח במנחה תפילין של רבנו תם וז': ובכל תפוצות ערי תימן נהגו כרש"י והרמב"ם מאריה דאתרא ואפי' המפורסמים בחסידות לא שינו המנהג... ואכן אפילו בשרעב לא נהגו להניח תפילין דר"ת כלל כפי ששמעתי בשם מהר"ח סנאוני... שראה למו"ז (מהר"ר צאלח) שהיה מניח תפילין דרבינו תם במנחה וסיפר הגר"ע בסיס שבשנים תשכ"ז הייתה שנת עצירת גשמים והתקיימה ברה"ע תפילה המונית לרחמי שמים בתפילה זו הזמינו את מארי סעיד בן מארי יחיאל נחום מטירת שלום להתפלל כש"צ ומארי סעיד שניגן תפילה זו כמנהגו במנגינת יהודי שג'אדרה היה עטוף בטלית ומעוטר בתפילין של רש"י ור"ת יחדיו אמנם אמר הגר"ע בסיס שאין מנהג זה רווח בשאר העדה.

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זתים" נוסח שאמי
אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיר השירים - 18:59
מנחה וקבלת שבת - 19:19
שחרית תיקון - 07:00
המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"
מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

שיעור הדף היומי
בביה"כ הבלדי
גפן 17 בחניה
ע"י הרב דניאל אהרון
20:30

לו"ז ט' באב ניתן למצוא בעמוד 4

תהילים לבנים נוסח ספרדי ביה"כ השאמי - 14:10	תהילים לבנות ביה"כ המרוקאי - 13:00	תהילים לבנים נוסח תימן ביה"כ השאמי - 13:10
--	---------------------------------------	---

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (גפן 17 בחניה)
מנחה וערבית - סמוך (גפן 17 בחניה)

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	30 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רב"מ הרב מנחם 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

תהילים לבנות
מידי שבת בבית משי קטיעי תאנה 16 דירה 2 בשעה 12:30

תהילים לבנות
מידי שבת בבית משי ג'נאח גפן 17 קומת בניסה בשעה 15:00

שיעור תורה לילדים בשבת בשעה 12:30
בבית הספר מעיין האמונה קומה 2 רחוב אלון 9
עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
פה מפיק מרגליות
כולם מוזמנים

התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ץ - פורטל תורני למורשת יהדות תימן
yad@maharitz.co.il - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג

פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10) סניף 954 מס' חשבון 7152226 | להעברה בכיסי: 054-6812981
לפניות: ר' יאיר שרפי 052-7166601
לפניות במייל/תגובות ניתן להשאיר הודעה בכתובת na0546812981@gmail.com

למעוניינים לזכות בהחזקת אברך בלימודי הכולל
"הסכם יששכר וזבולון"
לפרטים: איתמר עובד 053-3453020

חזרינו ובעברנו!

יום שישי י"ד אב תשפ"א 23.7.21

Yemen Bazaar

אתיאן לכאן

דרכי אבות חריש
בית הכנסת "דרכי אבות" אתרוג 5, חריש

דוכני אוכל ושתייה
מוצרי ירדאיקה
ביגוד תכשיטים אקססוריז

לק"י

להציל הכרטיסים הגדולים!

אתה מהראשונים שהגיעו לשיר השירים?

★ זכית בכרטיס! ★
אתה עלית לתורה/קראת ת'רגום?

★ זכית בכרטיס! ★
השתתפת בשיעור תורה, ושמת על שקט בתפילה?

★ זכית בכרטיס! ★
זכית להגיע כמו גדול עטוף בטלית בערב שבת?

★ זכית בכרטיס 'מלך'! ★

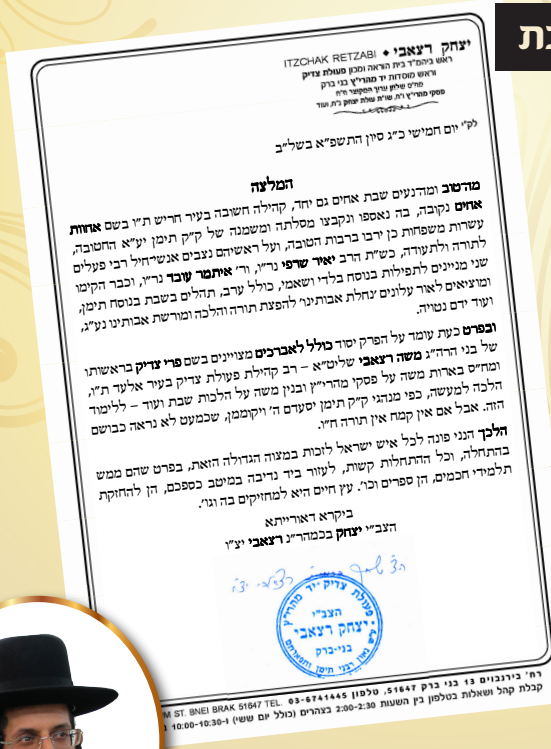

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מזן רבי יצחק רצאבי שליט"א

אנו שמחים להודיע על פתיחת כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית
ובדגש לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי עדת קדש תימן
ראש הכולל הינו הגאון רבי משה רצאבי שליט"א

נושא הלימוד הלכות שבת

דרושה מזכיר/ה

במשרה חלקית לקידום פעילויות עמותת אחוות אחים יכולות נצרכות:

שליטה במחשב, אופיס, טלמרקטינג,

ניהול ומעקב אחר משימות

קורות חיים נא לשלוח למייל: na0546812981@gmail.com

לפרטים נוספים

בטל': 0546812981

בשעות 22:00-23:00

פתיחת חוג מארי

למבוגרים שלא למדו או שמעוניינים לשפר את קריאתם בנוסח תימן

ע"י המארי שרון ברזילי

- החלה ההרשמה -

לפרטים: 054-2442256

פתיחת שיעורי ערב בהלכה בעיון בהלכות שבת

ע"י הרב יאיר שרפי

בימים א,ג,ה

מיד אחרי ערבית

להרשמה

יש לפנות לרבי אשר לוי

בטל': 052-9273991

כמות האברכים מוגבלת | מלגה מוגדלת לפי עמידה בקריטריונים

להרשמה יש לשלוח מייל בקשה למייל: aa0546812981@gmail.com

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020

מעל ל 230 דפי גמרא!

מעל ל 7 חודשים מידי יום ביומו!

3 מסכתות מונחות בחיקם של לומדי הדף היומי מאז הקמת השיעור!

גם אתה יכתוב!!!

בסיעתא דשמיא מיום ראשון הבעל"ט ב' מנחם אב בשעה 20:30 נתחיל מסכת סוכה, הלכה למעשה השיעור נמסר באוירה משפחתית ונעימה, בשפה השווה לכל נפש

סיום מסכת סוכה יתקיים אי"ה מספר ימים קודם ראש השנה, קנה לך פרקליט טוב ליום הדין!

השיעור מתקיים בבית הכנסת "עץ חיים" (עובד) בחניה שברח' גפן 17

הרפיקה והעיצוב: ציפי אהרון 0525953030